

ACC. N:R M. 13470: 1-3.

Landskap: Skåne

Upptecknare: Martin Eriksson, Gyllabo

Härad: Albo

Berättare: Magnus Larsson, "

Socken: S:t Olof

Berättarens yrke: f. d. lantbr.

Uppteckningsår: 1954

Född år 1878 i S:t Olof

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Bäckhästen. s. 1-3.

26. 9. 21.

En annan person som bor här i G. Kemmerlövs
och är i min ålder, tror liksom jag inte på
några häckhästar men berättade ändå
några stoser från sin barndom och ung-
dom som jag här tecknat upp. Han talar
om att en nabo och hans far som suttit
och druckit några gökar och talat om spö-
ken och häckhästar och varulvar, som folk
ju brukar tala om på de tiderna, när han
så skulle gå och de kom ut om så sa de
båda två (jag stod ju upptill dem och hörde på)
ja när man talar om troll så är de inte
långt borta, der stod ju en vit häst lite
derifrån, ja de e väl häckhästar, då tror
jag inte gå hem. Jo så min far jag
skall gå en efter en bra köpp och löpa
med dig, när de så kom bort till hästen
så såg de att det var en häst som en

annan näbo rådde om, men som brukade gå lite var som helst, ja så var det med den bäckhästen.

Men en gång såg min mor att klinken som hållde dörren stängd börja röra sig och en stor svart hund kom in, hon blev då så rädd att hon skrek till, då vakna även far och han skynda sig och tog geväret som alltid låg laddat över kakelugnen uppe på räckarna som var spikade i loftet, han undra vad som stod på, mor talade om hunden som kommit in, men han såg ingen hund, den hade väl sluppet ut igen och det nu var bäckhästen som skole sig till en hund, eller det var varalven en annan varelse som gerne ville ha fast på barnsängskrinner.

Jag minns en gång när jag skulle följa

en flicka hem från en dansställning
i Teulla att när vi kom till ett mjölk-
bord som stod vid vägen, så sa jag här
kan vi sitta och vila oss lite och det gjorde
vi, rätt som vi satt kom en svart katt
och hoppa upp i mitt knä, jag kasta-
den bender den var ju smutsig om tassar-
na, jag hade ju fina byxor på mig det
skulle de inte ha gjort så flickan det är in-
te bra, jag hållde det inte för något, men
när jag sen spejldist från flickan och skulle
gå hem så hittade jag inte vägen fast
jag gått den många gånger förr, jag ha-
de väl gått ett par timmar och jag kom till
samma ställe, men visste inte var jag var
sen när jag för tredje gången kom till sam-
ma ställe så blev jag klok på var jag var
och det var lätt att komma hem. Jag vet inte om det var kattens skull.